

Hristo Boytchev

COLONELUL ȘI PĂȘĂRILE

În românește de IRINA PETRAȘ

după o versiune în engleză de Judith Sprostranova

"Colonelul și păsările" este un text parabolă despre existența umană, un eseu comic despre minoritate, adaptare dar mai ales integrare. Fie ea a celor cu probleme psihice în raport cu lumea "normală", fie ea a unei societăți aflate la marginea unui conflict armat (este vorba de cel din Kosovo) și care aspiră să se \$integreze? organizațiilor și uniunilor ce conduc politic și militar lumea occidentală (ONU, NATO sau Uniunea Europeană).

PERSONAGII

(5f+2m)

Doctorița

Colonelul

Nina

Micuța

Mata Hari

Meral

Teresa

PROLOG

DOCTORITA Se spune că în psihiatrie nu există doctori normal la cap. Poate din cauza asta m-am interesat de specialitatea asta-adesori și eu sufăr de lungi depresii în fața întrebărilor absurde ale vieții, întrebări pe care filosofia le numește "existențiale". Da, n-am fost niciodată limpede la minte sau foarte sigur de părerile mele. Întotdeauna am crezut că în orice conflict există mai multe adevăruri, dar n-am știut niciodată de partea căruia să fiu. În psihiatrie asta se numește "complexul lui Hamlet". La centrul psihiatric regional, unde domnea mizeria și înghesuiala obișnuită, mi s-a spus că ar fi mare nevoie de un specialist tânăr și dinamic, ca mine. Numai că nu chiar la centru, ci la anexa lui, la "40 de Sfinți", o fostă mănăstire din munți, unde erau internați o duzină de cazuri de psihoză, inofensive și foarte interesante. Nu e nici un risc medical, mi-a spus medicul șef, de altfel nici doctor nu mai e acolo... Era la numai 43 de km. de centru. Am mers pe un drum de munte plin de pietre o grămadă de vreme. Muntele devenea din ce în ce mai sălbatec și mai minunat, în timp ce drumul era din ce în ce mai strâmt și mai desfundat. Tot drumul n-am văzut pe nimeni și nimic altceva decât o pădure întunecată. Pe urmă, în sfârșit, la

capătul unui defileu înspăimântător, între două țăncuri enorme de piatră, au apărut ruinele mînăstirii.

Seară. Zgomot de mașină și lumini de faruri.

ȘOFER   Aici e mînăstirea.Eu plec imediat înapoi. Se lasă deja ceața și pe-aici e plini de lupi.
DOCTOR   Lupi?! Ce fel de lupi?
ȘOFER   Lupi,lupi! Se ascund pe-aici așteptând să cadă zăpada.
DOCTOR   Și când cade zăpada?
ȘOFER   Se-adună și mai mulți .
DOCTOR   Și mîncarea, cum se aduce pînă aici?
ȘOFER   Nu se-aduce.
DOCTOR   Nu înțeleg!
ȘOFER   O să înțelegeți!
DOCTOR   Dar mai trăiește cineva aici înafară de bolnavi?
ȘOFER   V-am spus,lupii!
DOCTOR   Da' oameni?
ȘOFER   Sunt câteva case în împrejurimi, dar nu știu cine stă în ele.
DOCTOR   Așa deci!
ȘOFER   Asta e.Hai,mergeți...

ACTUL I

SCENA I

Un salon de spital: paturi și un televizor vechi. Nina, cu spatele la public, e absorbită în lectura unei cărți. Altă pacientă, a cărei figură e ascunsă aproape cu totul de gluga unui hanorac, șade nemișcată cât ține scena. Din când în când, cu nasul în carte, Nina zice oftând „Sunt un pescăruș!”

DOCTORIȚA   Bună seara.

Cele două nici măcar nu se uită la ea.

DOCTORIȚA   (mai tare): Bună seara.

Nici o reacție.

DOCTORIȚA   (țipând) Bună seara!

Același rezultat.

O călugăriță intră cu un creion și o bucată de hârtie în mână.

TERESA   De ce țipi?

DOCTORIȚA   Sunt noul doctor.

TERESA Acum e prea târziu să mai țipi – trebuia să te gândești la asta înainte. Oh, fir-ar să fie, iar am pierdut șirul. Am ajuns la 113.500. (*Se uită lung la doctoriță*) Nu ne-am mai întâlnit undeva?

DOCTORIȚA Unde?

TERESA La vama de pe Podul Dunării.

DOCTORIȚA N-am fost niciodată acolo.

TERESA Îmi amintești de o colegă – o virgină. Specialitatea ei era sexul oral.

DOCTORIȚA O călugăriță?!

TERESA Probabil, dacă s-a pocăit... S-o ierte bunul Dumnezeu! (*Își face semnul crucii*) Cât despre mine, e limpede – nu există iertare: am săvârșit 113.500 de păcate.

NINA (*Citește tare, rămânând cu spatele spre celelalte*) „Oamenii, leii, vulturii și potârnicșii, renii cu coarne înrămurate, găștele, păianjenii, peștii cei tăcuți ai adâncurilor...”

Teresa își face cruce cu simpatie și o bate pe Nina ușor pe umăr.

NINA (*Se întoarce și o descoperă pe doctoriță*) Sunt un pescăruș!

TERESA Noul doctor.

NINA Condoleanțele mele. (*întinde mâna*) Mă numesc Nina Zarecinaia.

TERESA (*tare, în spatele ei*) Minciună sfruntată!

NINA (*continuă, fără s-o ia în seamă*) Actriță. De trei ori am jucat în *Pescărușul*.

TERESA (*în spatele ei*) Încă o minciună.

NINA Cehov e specialitatea mea. (*începe monologul Ninei Zarecinaia din Pescărușul*) „Oamenii, leii, vulturii și potârnicșii, renii cu coarne înrămurate, găștele, păianjenii, peștii cei tăcuți ai adâncurilor...”

DOCTORIȚA Ți-am dat „bună seara” adineauri.

NINA Nu v-am văzut.

DOCTORIȚA Dar am țipat...

NINA Sunt surdă ca o cizmă, doamnă.

DOCTORIȚA Poftim?

NINA (*tipă*) Surdă! Sunt surdă! Ab-so-lu-ta-mente surdă! Mi-am pierdut auzul din cauza unei explozii dintr-un film de război.

DOCTORIȚA Dar cum de mă auzi?

NINA Nu vă aud.

TERESA (*în spatele ei*) Citește totul de pe buze.

NINA (*către Teresa, urmărind privirea doctoriței*) Nu mă vorbi pe la spate!

DOCTORIȚA Și cealaltă? Și ea-i surdă? (*arată spre figura nemișcată*)

NINA Habar n-am. Nu zice niciodată nimic.

TERESA (*tare*) E schizofrenă!

NINA Sunt un pescăruș.

Teresa își face cruce și-și reia calculele.

TERESA 113.500, și am socotit doar în mare! Nu mă ierta, Doamne, că nu merit.

TITCH (*bate la ușă pe dinafară*) Intru!

DOCTORIȚA Cineva vrea să intre.

NINA Titch, cine alta? Nu mișcați!

DOCTORIȚA Cum?

NINA Șșșșș! Nu faceți nici un pas! (*spre ușă*) Intra!

TITCH (*deschide ușa și strigă*) Nu mișcați!

NINA Intra.

TITCH Să nu miște nimeni!

NINA Bine, bine...

TITCH Bine-bine, dar tu miști.

NINA Gata, m-am oprit (*rămâne nemișcată*)

Titch intră foarte precaut, ținând sus o lanternă cu lumină roșie, pășește încet, pe lângă perete, urmărindu-le pe celelalte cu o privire înspăimântată. Teresa ridică o mână să-și facă cruce.

TITCH Nu mișca! (*ridică lanternă*) O mișcare greșită și te paște închisoarea pe viață.

NINA Ea e doctorița.

TITCH Și ce dacă? Suntem toți egali în fața legii (*Titch se vâra sub patul cel mai îndepărtat*)

DOCTORIȚA Ce se întâmplă aici?

NINA Suferă de mania că e foarte, foarte mică și se teme să n-o calce careva.

TITCH Numai seara, nu și în timpul zilei. Dar când se înserează, mă fac mereu atât de mică... O dată m-am pierdut în iarbă.

NINA Poartă lanternă aia ca s-o putem vedea.

TITCH Acum, de pildă, mă simt de vreo sută de grame. Dar suntem toți la fel în ochii legii. Dacă mă calcă vreunul, capătă închisoare pe viață, fiindcă la tribunal sunt și eu la fel cu oricare altul.

NINA Oh, Dumnezeuule, ce disperare cehoviană!

TERESA (*scoțându-și nasul din calcule*) Crește suma! 380.740.

TITCH Liniște! (*își ciulește urechea*) Vine Mata Hari!

Din culise se aud pași șovăielnici.

NINA (*șoptit*) Ea să fie?

TITCH Ea e.

NINA Banii! Repede! (*își scot toate banii de prin buzunare, îi dau Ninei, iar ea îi ascunde într-o sobă rece*)

Ușa se deschide încet și apare în prag Mata Hari, nehotărâtă dacă să intre ori ba. În cele din urmă, intră și se îndreaptă spre Nina.

NINA Nu la mine! Nu mi-a mai rămas nimic. Uite! (*își întoarce buzunarele pe dos*)

Mata Hari se îndreaptă spre Teresa.

TERESA Nici eu nu mai am nimic. Uite! (*își întoarce buzunarele pe dos*)

Mata Hari se duce spre patul gol din colțul camerei și se așează pe el.

TITCH (*strigă de sub pat*) NU! Pușcăria te mănâncă!

MATA HARI Am fost deja și pe-acolo. Nu-i mai rău decât aici.

DOCTORIȚA (*către Mata Hari*) Sunt doctor. Ce problemă aveți?

TITCH Noi suntem cele cu probleme, nu ea.

NINA E alcoolică. Fură ce-i pică la mână și bea.

MATA HARI Nu-i adevărat. Fur, dar de băut, nu beau.

2

NINA Atunci, unde-i vinul mănăstirii?

MATA HARI N-am furat vinul. L-am găsit.

TITCH Dar benzina pentru jeep?

DOCTORIȚA Ce jeep?

TITCH O rablă. Era un cadou din partea armatei. Ne-au dat și o juma' de tonă de benzină, și ea a băut-o.

MATA HARI Eu beau gin, nu benzină! Și ați pus lampa aia roșie afară de arată chiar ca la bordel...

TERESA (*ofensată*) I-am mărturisit totul lui Dumnezeu. Și încă mai mărturisesc. 390.000 de păcate până acum...

NINA Liniște! Știrile!

Se așează în fața televizorului, dar intră plângând Meral, hohotind printre lacrimi.

MERAL Vreau să mor!

Își îndreaptă un spray spre figură.

MERAL Vreau să mor!

TITCH Păi, mori, dar uită-te pe unde calci. (*Ridică lanterna*) Altminteri, înfunzi pușcăria pe viață.

MERAL Mă sinucid!

NINA (*anxioasă*) După știri, te rog! Știrile încep chiar acum.

MERAL Nu mai suport!

NINA Doar 15 minute! Îs știrile pe scurt.

MERAL Mor!

Își împoașcă sprayul pe față și cade leșinată pe podea. Celelalte se țin toate de nas.

NINA (*dezamăgită*) Of, Doamne, tocmai la știri! Ne împrute viața cu sprayul ei.

MATA HARI (*ridică tubul spray-ului cu o privire înspăimântată*) Gaz neurotoxic pentru autoapărare? Își va reveni în vreo două ore. Face chestia asta săptămânal. (*o trage pe Meral într-o parte de picioare*)

NINA Știrile!

Se așează toate în fața televizorului. O imagine alb-negru, anunțând începutul emisiunii de știri, apare pe ecran, dar fără sonor. Toate se întorc și privesc țintă ecranul, în afară de schizofrenă, care privește nemișcată pe fereastră.

DOCTORIȚA (*le privește uluită*) Dar nu are sonor!

TOATE Șșșșt!...

DOCTORIȚA (*încet*) De ce n-are sonor?

MATA HARI Sonorul nu funcționează.

Apare crainicul și i se văd buzele mișcând. În aceeași clipă, Nina se uită fix la crainic și începe să „traducă” ce spune.

NINA Bună seara, doamnelor și domnilor. Eu sunt un pescăruș. Astăzi au continuat luptele dure. Națiunile Unite au mai făcut o tentativă de a trimite un convoi cu ajutoare umanitare pentru zonele ocupate, dar convoiul a fost oprit de forțele de ocupație...

Se sting luminile.

SCENA II

DOCTORIȚA (*la telefon*) Alo! Alo! Alo! – Medicul Șef? Nu există nimic aici... nici medicamente, nici așternuturi de pat, nici haine groase, mâncare... Pofțim? Donații de la armată...? Da, da! Sunt niște conserve de tomate, dar expirate de mult. Pofțim? A...să le consumăm cât mai degrabă să nu se strice de tot. Am nevoie de medicamente noi. Alo! Medicamente! Mă auziți? Voi pregăti o listă pentru dumneavoastră... Alo? Alo? Alo?

Trânțește receptorul disperată.

DOCTORIȚA Of, Doamne!

Deschide dulapul cu medicamente și începe să caute febril.

DOCTORIȚA Validol, luminal, diazepam, valeriană...

Aruncă medicamentele deoparte, evident neinteresată de ele. Cineva bate la ușă.

DOCTORIȚA (*tare, agasată*) Nu!

Intră Teresa. Doctorița continuă să scormonească printre medicamente, sperând să găsească ce dorește.

DOCTORIȚA Am zis **nu**. De ce ai intrat?

TERESA Nu ești doctoriță.

DOCTORIȚA De ce crezi asta?

TERESA Fiindcă te-am recunoscut pe loc. Ești colega specializată în sex oral?

DOCTORIȚA Sunt medic.

TERESA Și înainte de asta? Îmi amintesc totul. Totul și pe toată lumea. Am „lucrat” câte cincisprezece camioane pe zi la Vamă în toți cei cinci ani.

DOCTORIȚA Erai ofițer la Vamă?

TERESA Poți să-i spui și așa. Un singuratic ofițer de Vamă la frontiera iubirii. Toți bărbații mă știau.

DOCTORIȚA Toți?

TERESA Cinci ani a câte 365 de zile fac 1825. Înmulțește cu cinci șoferi de camion pe zi – asta dă exact 28.375. Teresa, vămeșita, e cunoscută de toți bărbații. Tu, de asemenea.

DOCTORIȚA Dar 28.375 nu-s toți bărbații de pe lume, oricum.

TERESA E adevărat, dar când se fălește fiecare la încă doi, fac un total de 65.125 de bărbați. Pe urmă, fiecare se grozăvește la alți doi și ajungem la 195.375. Și ăștia se mai făloșesc la alți doi și fac 586.125. Și tot așa mai departe...Îs până-n gât în păcat. Dar și tu.

DOCTORIȚA Faci vreun tratament pentru asta?

TERESA Tratament? Doar nu-s într-un spital, nu?

DOCTORIȚA Păi, atunci unde ești?

TERESA Într-o mănăstire, unde să fiu? Nu crezi că asta-i o mănăstire?

DOCTORIȚA Sigur că e o mănăstire.

TERESA Celelalte o țin una și bună că-i clinică de psihiatrie. Medicului de la Clinică i-am spus doar că vreau să merg la o mănăstire, și el m-a trimis la mănăstire. Acum îmi ispășesc păcatele prin post și rugăciune. Vreau să fiu ca Maica Thereza. Și sfatul meu e să faci și tu la fel. Uite, ți-am adus o rasă. Pune-o pe tine și spovedește-te în fața lui Dumnezeu. O să primești mai ușor iertarea, căci un păcat oral e numai pe jumătate păcat. (*își face cruce și pleacă*)

Doctorița încuie ușa și începe să răscolească din nou printre medicamente, căutând ceva anume. În clipa aceea, Meral sparge brusc ușa și intră cu sprayul îndreptat spre figură.

MERAL Mor!

DOCTORIȚA Te rog, nu! (*se ține de nas*)

MERAL Mor! (*apasă de câteva ori pe declanșatorul spray-ului, dar nu se întâmplă nimic*) Tubul ăsta-i gol... (*aruncă tubul gol și scoate unul nou din buzunar*)

DOCTORIȚA Nu!

Încearcă să-i smulgă tubul, dar Meral țintește spre ea.

MERAL Nu te apropia!

DOCTORIȚA Te rog! (*încearcă din nou să întoarcă tubul dinspre fața ei și să-l apuce. Meral apasă declanșatorul și cad amândouă pe podea inconștiente; revenindu-și*) Oh, Doamne, ce duhoare! De ce te otrăvești cu porcării de astea în loc să iei un tranchilizant?

MERAL Toate medicamentele de aici au dispărut ca prin magie.

DOCTORIȚA Ce magie?

MERAL Neagră. M-au blestemat ca să nu-l pot uita!

DOCTORIȚA Pe cine?

MERAL Pe soțul meu. (*izbucnește în lacrimi*)

Doctorița continuă să caute printre medicamente.

DOCTORIȚA Și el unde-i?

MERAL Și-a găsit una mai tânără.

DOCTORIȚA Tu câți ani ai?

MERAL Șaisprezece.

DOCTORIȚA Copii ai?

MERAL Am. Trei.

DOCTORIȚA Poftim?

MERAL Păi, unu' pe an...

DOCTORIȚA Și copiii unde-s?

MERAL Cu el. Soră-mea are grijă de ei.

DOCTORIȚA Deci, ea-i aia mai tânără.

MERAL Ea, lua-o-ar Bunul Dumnezeu! Am avut grijă de ea de când s-a născut. Și când a împlinit 13 ani, m-a blestemat și i-a făcut farmece și lui! Pe el l-a făcut să se îndrăgostească de ea, mie mi-a adus numai necazuri! Chestii țigănești tipice! (*începe să suspine din nou*). 32 de tentative de sinucidere am avut...

DOCTORIȚA Cu spray-ul?

MERAL Crezi că-i ușor? Mă doare capul trei zile la rând după fiecare.

DOCTORIȚA Ar fi leacuri, sunt sigură.

MERAL Oh, știu eu cine m-ar putea lecu, dar nu vrea.

DOCTORIȚA Cine?

MERAL Teresa.

DOCTORIȚA Cum?

MERAL După regula cui pe cui se scoate. Dacă m-aș îndrăgosti din nou...

DOCTORIȚA De Teresa?

MERAL Nu prea ai de unde alege pe-aici...

DOCTORIȚA Te gândești să te îndrăgostești de o femeie? Asta-i?

MERAL Teresa nu-i femeie!

DOCTORIȚA Cum adică nu-i femeie?

MERAL Uite-așa, nu-i. Încă nu te-ai prins până acum?

DOCTORIȚA Vrei să spui că Teresa e ... bărbat?

MERAL Aproape... ar putea juca rolul dac-ar vrea...Numai că nu vrea.

DOCTORIȚA Dar atunci ce-i povestea cu cei 586.125 de bărbați de pe Podul Dunării?

MERAL Aiureli. N-au trecut atâția bărbați pe podul ăla nici dacă-i numeri de când l-au construit.

DOCTORIȚA Deci, așa stau lucrurile.

MERAL Așa. N-ai putea să vorbești cu ea...mă rog, cu el , despre problema mea?

DOCTORIȚA Aș putea, dar numai dacă lași spray-ul la mine.

MERAL Promiți?

DOCTORIȚA Da.

Meral îi întinde tubul.

MERAL Mă încreditez ție! Acum, dacă lucrurile o iau razna, nu mai am chiar nimic cu ce să mă omor. Cât o să dureze?

DOCTORIȚA Până săptămâna viitoare.

MERAL Dumnezeu să te binecuvânteze!

Iese.

Doctorița încearcă să sprijine cu un scaun ușa spartă, dar cineva împinge de afară vrând să deschidă.

MATA HARI (*din culise*) Ajutor! Ajutor!

În cele din urmă, Mata Hari reușește să deschidă ușa și năvălește înăuntru.

MATA HARI Mă bat!

DOCTORIȚA Numai fiindcă ești hoată.

MATA HARI N-o fac anume. M-au adus aici ca să mă vindece, dar fur mai rău ca înainte. Azi, de pildă...(aruncă niște bani pe masă)

DOCTORIȚA Ce-s ăștia?

MATA HARI I-am găsit în sobă.

DOCTORIȚA Du-i imediat la loc.

MATA HARI N-are nici un rost. O să-i fur din nou.

DOCTORIȚA Atunci ține-i la tine și dă-le de câte ori au nevoie.

MATA HARI Păi, asta și fac. Uite. (*scoate din buzunar o foaie de hârtie*). De la Nina – 700 luați, 580 dați înapoi. De la Titch – 1200 luați, 900 dați înapoi. Țin socoteala exactă. Lui Teri i-am dat chiar mai mult decât i-am luat.

DOCTORIȚA În cazul ăsta, ai grijă și de ai mei (*se caută în buzunare*)

MATA HARI Nu te mai obosi. I-am luat deja.

DOCTORIȚA (*uluită*) Cum naiba...?

Îngrozită deodată, doctorița începe să caute febril ceva în buzunare.

MATA HARI Și astea sunt ale dumitale. (*îi întinde o cutie cu fiole*) Eu nu iau morfină. (*iese*)

Doctorița trage adânc aer în piept să-și revină după șoc, sparge apoi cu mâini tremurânde o fiolă și își înfîșe acul seringii în braț. Din culise, Nina bate la ușă.

NINA (*de afară*) Doamnă doctor! Doamnă doctor!

DOCTORIȚA (*urlă*) Nuuuu!

NINA Încep știrile.

Doctorița își scoate acul din braț și se relaxează.

DOCTORITA Tot ce-am spus despre mine e adevărat cu excepția unui singur lucrușor – de fapt, nu sunt doctoriță. Sunt doar o simplă dependentă de drog. M-au internat de câteva ori pentru tratament – singurul rezultat a fost că am schimbat heroina cu morfina. E mai ușor de găsit morfină în clinici... Și încă ceva: în vreme ce ei se dădeau de ceasul morții să mă vindece, eu am reușit să citesc toate cărțile despre boli psihice. Așa mi-a venit ideea să mă dau drept doctor ca să pot ajunge la morfină. Și iacătă-mă, cu diploma mea falsă și cu ultimele zece fiole de morfină. Am sperat să gălesc aici mai multă, dar nu mai au deloc și n-am decât să aștept un nou transport. Asta-i situația.

Se sting luminile.

Din culise, se aude vocea Ninei.

NINA Bună seara, doamnelor și domnilor. Eu sunt un pescăruș. Astăzi au continuat luptele dure din Balcani. Națiunile Unite au mai făcut o tentativă de a trimite un convoi cu ajutoare umanitare pentru zonele ocupate, dar convoiul a fost oprit de forțele de opoziție...

Se sting luminile.

SCENA A TREIA

Schizofrena șade nemișcată, în vreme ce doctorița își răsfoiește carnetul de însemnări.

DOCTORIȚA Ei, stăm de vorbă?

Schizofrena nu face nici o mișcare.

DOCTORIȚA Ce zi e azi?

Aceași reacție.

DOCTORIȚA Ia să vedem însemnările...

Răsfoiește carnetul, citește ceva și ridică mirată capul.

DOCTORIȚA (*adresându-se celorlalte*) Câți bărbați sunt aici?

TERESA Nici un bărbat.

DOCTORIȚA Dar ăsta?

Doctorița trage gluga de pe capul schizofreniei. Apare o față nerasă de bărbat.

DOCTORIȚA (*citește din carnet*). „ Doctorul /citește din însemnări/ „Prenumele și al doilea nume - nu există nicio notă, te-au notat ca „colonel” .. Ești cu adevărat colonel sau este o poreclă - nu este neclar? Dar oricum, așa vă vom numi. Cum ați ajuns la clinică nu este clar... Depresie schizofrenă profundă... Da... „După o contuzie cerebrală...” este de asemenea vizibil. Judecând după rănilor faciale, probabil fragmente de obuze, deci poți fi soldat... Nu a mai vorbit de câțiva ani. Și asta-i tot...” /Cu voce tare pentru toți./ Întreb pentru ultima oară – mai sunt și alți bărbați aici?

TERESA Nu.

DOCTORIȚA Mâine, toată lumea va trece pe la mine pentru un control ginecologic ca să stabilim sexul.

TERESA Mă jighești.

DOCTORIȚA Nu am nimic cu tine...

TERESA Dar e absolut groaznic! Un bărbat aici, imaginează-ți! Am trecut pe lângă el aproape goală și n-a făcut decât să mă privească fără să scoată o vorbă.

MERAL Nu spune niciodată nimic. Eu sunt aici de trei luni...

NINA După explozia din film, nici eu n-am mai putut vorbi. Am fost în stare să vorbesc abia după trei zile, dar de auzit, n-am mai auzit. Erau acolo o trupă de soldați care lucrau ca figuranți și se antrenau în fiecare zi. Eu urmăream gura sergentului și comparam cu ceea ce făceau soldații. Așa se face că, mai întâi, am învățat comenzi militare. Sergentul ordona: „Atenție!”, „La stânga!”, „La dreapta!”...

Bărbatul execută mecanic ordinele.

TERESA Lucrarea lui Dumnezeu e cu adevărat minunată!

DOCTORIȚA Nu-i decât o reacție inconștientă. Instinctul militar e foarte puternic...

MATA HARI Și eu am lucrat pentru armată. La bucătărie...

NINA Dar te-au dat afară fiindcă furai din magazie, așa-i?

MATA HARI Nuuu! Nu de-aia. În armată toată lumea fură.

NINA Atunci din cauza băuturii?

MATA HARI Nuuu! În armată toată lumea bea.

MERAL Păi, atunci, de ce?

MATA HARI Discriminare sexuală. Făceam o impresie teribilă printre soldați...

TERESA Și tu?

MATA HARI Situația era mai degrabă platonice. Tot regimentul era îndrăgostit de mine...Soldații abia de mai mâncau și începuseră să piardă din greutate. Au pierdut o grămadă... Greutatea totală a regimentului s-a redus cu două tone.

Într-o bună zi, a apărut generalul și a spus: ”Asta nu-i cazarmă, e lagăr de concentrare”. Și au început să cerceteze de unde apărea scăderea asta în greutate. Teste, doctori, profesori... Nimic! Până când, într-o seară, au descoperit tot regimentul la mine sub fereastră privind-mă cum mă schimb după lucru. Generalul a intrat la mine în cameră și m-a găsit goală pușcă. L-au lăsat picioarele și a leșinat...

MERAL Și tu i-ai luat banii?

MATA HARI N-avea nici un bănuț. Doar un ceas de aur și niște medalii... L-am întâlnit șase luni mai târziu și slăbise rău de tot. „Din gelozie, a zis, m-au dat afară. Mor din dragoste. Dă-mi măcar medaliile înapoi, să le am pentru înmormântare.” I le-am dat. După alte două luni, l-am întâlnit din nou – dar era mort de-acum.

NINA Și medaliile?

MATA HARI Le avea pe piept, aibă Dumnezeu milă de sufletul lui! Doar de aia i le-am dat înapoi, nu?

MERAL Țasta de-aici n-are nici o medalie?

MATA HARI Habar n-am, o să verific.

TERESA Mi-e cu neputință să dorm în aceeași încăpere cu un bărbat.

MATA HARI Cu ce te-ar deranja?

TERESA Mi-ar tulbura bună starea spirituală.

DOCTORIȚA O să am eu grijă de asta.

Se apropie de schizofren și comandă tare: „Atenție!”, „La dreapta!”, „Pas alergător!” El se mișcă mecanic după comenzi. Îl dirijează cu comenzi, iar el iese, în vreme ce ea repetă: „Un-doi!”, „Un-doi!”...

NINA Știrile!

Se adună toate în fața televizorului.

NINA (*în cor cu celelalte*) Bună seara, doamnelor și domnilor. Eu sunt un pescăruș. Astăzi au continuat luptele dure din Balcani. Națiunile Unite au mai făcut o tentativă de a trimite un convoi cu ajutoare umanitare pentru zonele ocupate, dar convoiul a fost oprit de forțele de opoziție...

NINA (*singură*) Un purtător de cuvânt al Națiunilor Unite a declarat că va avea loc o încercare de a trimite ajutoare pe calea aerului cu sprijinul Forțelor Aeriene Britanice...

MERAL Seară de seară, spui același lucru...

NINA Eu nu scornesc Știrile. Vă spun doar care e știrea, exact așa cum e.

MATA HARI Nu-i adevărat. N-o să zici că anunță la Știri „Eu sunt un pescăruș”!

NINA Chestia asta o spun de la mine, fiindcă-s nebună, dar tot restul e adevărat.

MATA HARI Adevărat o fi, dar mereu la fel. Schimbă măcar virgulele. Folosești unul și același text de șase luni...

NINA Nu-i adevărat! Uite, acum am spus că vor trimite ajutor umanitar pe calea aerului, iar aseară n-am spus așa ceva.

MERAL Ba, ai spus.

NINA N-am pomenit de avioane.

MATA HARI Ba da.

NINA Ba nu.

MATA HARI Ba da.

NINA Ba nu.

MATA HARI Pentru mine, e tot aia. Problema e că textul trebuie să se schimbe. E adevărat că suntem nebune, dar suntem, totuși, ființe umane...

TITCH (*intră strigând exaltată*) Zăpadă! Ninge! Munții sunt înveșmântați în alb.

Ies toate buluc, cu excepția Teresei și a lui Meral, care rămân pe scenă.

MERAL Te rog, ești singura care mă poate ajuta.

TERESA Blasfemie! (*își face cruce*)

MERAL Sunt pe moarte!

TERESA Nu!

MERAL Te rog!

TERESA Nu pot. Nu am căderea...

MERAL Mă sinucid!

TERESA Nu!

MERAL Ajută-mă! Sacrifică-mă!

TERESA Nu!

MERAL Fă un act de caritate, și Dumnezeu o să te ierte. Dumnezeu o să-ți ierte toate păcatele.

Teresa stă pe gânduri.

MERAL Te va ierta pentru toate!

TERESA (*ezitând*) Nuu...

MERAL Păcătosul e mai drag lui Dumnezeu decât cel drept!

TERESA Așa crezi?

MERAL Sunt sigură. Stă scris și în Biblie.

TERESA Leagă-mă la ochi, să nu văd...

MERAL Acum! Gata!...(o/îl leagă la ochi)

TERESA Și pe tine!

MERAL S-a făcut! (se leagă la ochi)

Celelalte paciente intră pe vârfuri și așteaptă deznodământul cu interes. Sunt toate acoperite cu fulgi moi ca penele din aripile îngerilor.

TERESA (făcându-și cruce) Doamne, iartă-mă! E prima dată.

MERAL Doamne, ajută-mă!

Celelalte paciente își fac și ele cruce pline de speranță. După o vreme, Teresa se ridică.

TERESA Nu-i voia lui Dumnezeu.

MERAL Of, Doamne, de ce mă pedepsești așa, de ce?

TERESA Mulțumescu-ți ție, Doamne, că m-ai scăpat de păcat!

MERAL De ce mă pedepsești, Doamne? Nu-i destul că m-am născut țigancă și

mi-ai dat o dragoste atât de crudă?... Cât de jos am căzut, Doamne, să cer milă de la un homosexual! Îs țigancă, dar sunt și eu om.

O să vezi tu, Doamne, de ce suntem noi, țiganii, în stare!

Se întoarce plină de furie spre celelalte.

MERAL La ce vă holbați? Nu știți cine suntem noi, țiganii? Nu știți? Țigani

sunteți voi! Eu sunt romany. Romany! Noi, romii, am fondat Roma. Ați auzit de frații Romulus și Remus, care au fost alăptați de lupoaică? Ei, bine, Romulus ăla era un rom curat. Dar Romeo și Julieta? Și Romeo e un romany. Roman Polanski? Și el. Și Romsky-Korsakov – la fel. Și Roman Polan. Și Romy Schneider. Noi am descoperit CD-rom-ul. Noi, romii, avem și un stat, România. Și, la primăvară, la întâlnirea de la Brașov a țiganilor, mă vor face prințesă țigancă. Iar cel mai fercheș dintre baronii țigani se va îndrăgosti de mine. Și voi fi fericită! Fericită!

Furia i se preface în lacrimi și pleacă zguduită de hohote nestăpânite.

NINA (strigă declamator) Cehov e mare! Cehov a dovedit că viața e doar un vis și nimic mai mult!

Se sting luminile.

Întunericul se preface într-o noapte furtunoasă. Vântul urlă pe scenă, se văd fulgere și se aude ecoul unor tunete. Zgomotul furtunii se amestecă cu huruitul unor avioane zburând la joasă altitudine.

DOCTORITA A venit iarna și zăpada a blocat drumurile de munte. Nu-i păsa nimănui de noi și, astfel, șase nebuni și un dependent de drog eram îngropați în zăpadă sus în vârful munților. Știrile de pe front erau mereu la fel, dar nu mă interesau, oricum. Aveam altă lume în care să pot evada, o lume inexistentă, dar minunată, în care puteam trăi ca o ființă omenească, iar oamenii erau toți îngeri. Rămăseseră, însă, doar câteva fiole și trebuia să caut alt loc din care să-mi fac rost de droguri.

SCENA PATRU

Dimineața devreme în curtea mănăstirii. În centru e un container mare cu emblema ONU pe el, prins de o parașută. Mata Hari cercetează containerul pe furiș. În clipa aceea, se aude vocea stridentă a Ninei.

NINA Stai!

Mata Hari ridică mâinile.

NINA De unde ai furat asta?

MATA HARI De nicăieri. Era aici.

NINA Aseară nu era aici, așa-i?

MATA HARI O fi picat azi-noapte.

NINA Din cer?

MATA HARI Păi, are parașută...

Apare Doctorița.

DOCTORIȚA Ce-i ăla?

NINA A furat un container de la ONU.

MATA HARI N-am furat. Mă pregăteam să fur, dar n-am furat.

Doctorița examinează etichetele.

DOCTORIȚA Sunt ajutoare umanitare pentru zonele ocupate.

NINA Nu v-am spus eu aseară? Ziceau că o să mai arunce ajutoare.

MATA HARI Aici nu-i nici o zonă ocupată! Războiul e la 200 de kilometri.

NINA Furtuna trebuie să le fi mânat înapoi.

DOCTORIȚA Se poate.

NINA Ei nu fac nici o deosebire. Tot Balcani îi pentru ei. Li s-a spus să arunce ajutoare în Balcani și asta au și făcut.

DOCTORIȚA Ce ne facem acum?

MATA HARI Să le trimitem înapoi la ONU?

NINA N-am avut nimic de mâncare aseară...

Doctorița ezită.

MATA HARI Ar putea fi medicamente...

DOCTORIȚA Ce medicamente?!

MATA HARI Pilule de dormit, morfină...Să-l deschid?

DOCTORIȚA Dă-i drumul! Dar pe container scrie „îmbrăcămintă”.

MATA HARI Haine, haine...Bune și alea.

Deschid containerul și, mai întâi, scot un steag ONU de mătase, apoi, de sub el, pachete cu uniforme militare. Doctorița caută medicamente.

NINA Uniforme?

MATA HARI Nu face nimic, le putem vinde pe front.

În acest moment, intră strigând Meral.

MERAL Conserve și ciocolată!

DOCTORIȚA Unde?

MERAL În spatele mănăstirii.

Intră în fugă Titch.

TITCH Pădurea e plină de containere.

MATA HARI Să le ducem toate în magazie!

DOCTORIȚA Dar dacă le caută?

MATA HARI Cine să le caute? Britanicii?

Se sting luminile.

DOCTORITA Sigur că nu era morfină, dar din clipa aia n-am mai sunat la Clinică. Nu știu cine are dreptate și cine nu în războiul ăsta, dar dacă cineva avea nevoie de ajutor, noi eram ăia.

SCENA CINCI

Pacientele s-au îmbrăcat în uniforme, dar sunt descheiate și neglijente. Părul le e ciufulit, ghetele fără șireturi și așa mai departe. În centrul scenei e o cutie deschisă cu mâncare, iar

pacientele, mânjite toate cu lapte praf, îl mănâncă direct din pachete, cu lingura. Mata Hari duce o sticlă la gură.

TITCH (*de sub pat*) Dați-mi și mie un pachet.

MATA HARI Imposibil! Ești așa de mică încât ai să cazi în el.

NINA Ia un biscuit.

TITCH Numai unul?

MATA HARI Ești mică, îți ajunge.

TITCH Măcar un baton de ciocolată!

MATA HARI Batonul ăsta are 200 de grame, și tu n-ai decât 100. Cum ar putea
înghiți o persoană de 100 de grame 200 de grame de ciocolată?

MERAL Las-o încolo, să-i dăm și ei un baton. Să aibă și ea unul, ca noi toate. (*îi
dă lui Titch ciocolata*)

MATA HARI (*către Meral*) Dacă o să moară de prea multă mâncare, tu o să fii de
vină. În ochii legii, suntem toți egali.

MERAL O, nu! (*smulge ciocolata înapoi*)

TITCH Dă-mi-o!

MERAL Nu mă băga în necaz, te rog.

MATA HARI (*scotocind prin cutie*) Este și înghețată aici...

*Își vârstă toate capul în cutie și încep să se ciondănească. În acest
moment, ușa se deschide violent, cu zgomot, și se aude o voce
puternică, poruncitoare.*

SOLDAT Atențiune!

*Figura impunătoare a lui Soldatul apare în prag – pus la punct, cu
o uniformă impecabilă. Pacientele țipă ascutit și lasă pachetele din
mâini. Soldatul intră cu un pas foarte militaros. În ochii se citește
mania patologică a puterii. Pacientele au rămas încremenite,
nevenindu-le să-și creadă ochilor.*

SOLDAT (*pe un ton militaros*) Pe loc repaus. (*către Nina*) Zarecinaia?

NINA (*sare înspăimântată*) Da!

SOLDAT Ceai!

NINA Da, domnule...!?

SOLDAT Sunt colonel.

NINA La ordinele dumneavoastră, domnule colonel! (*fuge spre bucătărie*)

SOLDAT E o seară plăcută, nu-i așa? (*se îndreaptă încet către Mata Hari*)

MATA HARI (*se dă înapoi tulburată*) Am... am fost în armată, domnule, eram sergent.

SOLDAT Bravo, sergent! Ar fi bine să nu mai bei așa de mult, nu? (*îi ia sticla din mână*)

MATA HARI Da, domnule!

Pacientele își revin treptat din șoc și, influențate de atitudinea lui Soldatul, încep să se încheie la uniformă. Nina intră cu un ceainic.

NINA Ceaiul, domnule. (*îi toarnă o ceașcă lui Colonelul*)

SOLDAT Ceai pentru toată lumea, te rog.

NINA Domnule...

Beau toate ceai, sorbind cu zgomot, ca rușii, imitându-l slugarnic pe Colonelul.

SOLDAT (*observând-o pe Titch sub pat*) Și tu, soldat, ce faci sub pat?

TITCH Sunt foarte mică, domnule.

SOLDAT De ce crezi asta?

TITCH Fiindcă sunt bolnavă, domnule.

SOLDAT De vreme ce porți uniformă, nu poți fi chiar atât de mică, soldat...?

TITCH Soldat Lomska, domnule.

SOLDAT (*uitându-se în jur*) Sergent!

MATA HARI Domnule?

SOLDAT Ce-i cu harababura asta?

MATA HARI Păi...

SOLDAT Încăperea asta trebuie îngrijită potrivit regulamentului. Ordine și disciplină, asta doresc. Clar?

MATA HARI Da, domnule!

Doctorița apare în prag. Colonelul se ridică și se prezintă răspicat.

SOLDAT Doamnă doctor, colonelul Colonelul la ordinele dumneavoastră.

Doctorița înghite în sec, cântărind situația.

SOLDAT Zarecinaia!

NINA Domnule?

SOLDAT Ceai pentru doamna doctor!

NINA Imediat, domnule!

Doctorița se clatină și se sprijină de canatul ușii. În spatele ei, Teresa își face cruce.

TERESA Oh, Doamne, nebănuite sunt căile tale!

Se sting luminile.

SCENA ȘASE

Salonul general. Paturile sunt perfect aliniate, cu păturile aranjate cazon. Pacientele, cu uniforma mai mult ori mai puțin reglementară, îndreaptă așternuturile cu o sfoară.

MATA HARI Aveți grijă! Când priviți de-a lungul sforii, toate marginile trebuie să fie pe aceeași linie. Îndreaptă așternutul la patul al treilea! Așa dorește colonelul.

NINA E nebun, nu pricepi?

MERAL Nebun, da, și periculos. N-ar trebui să-l provocăm.

TITCH *(de sub pat)* Mișcă spre dreapta și ai grijă unde pășești! Acum, dacă mă calci, ajungi la Curtea marțială.

MERAL Dormitoarele arată mai bine așa. Colonelului o să-i placă.

MATA HARI Nu ne-am dat seama nici măcar că-i bărbat, și el e ditamai colonelul...

TITCH N-a vorbit trei ani în șir. Tace, observă și trage concluziile. Și noi n-aveam habar lângă ce fel de om trăim.

MATA HARI A fost la Colegiul Superior din Moscova. Îți dai seama? Și arată de parcă ar fi luat parte la războiul din Afganistan.

MERAL Ai văzut-o pe doctoriță? Nu scoate o vorbă, își bea ceaiul și pleacă.

MATA HARI Doctorița! Ce naiba ar putea spune un doctor când e de față un colonel din Divizia Tamanska?

NINA Divizia Tamanska?!

MATA HARI Da. Pe vremea loviturii de stat contra lui Gorbaciov, el personal comanda tancul de atac... A arestat doi șefi ai rebelilor și i-a cărat afară din Kremlin înveliți într-un covor persan.

MERAL Chiar?

MATA HARI Da, dimpreună cu amantele lor.

NINA De unde știi toate astea?

MATA HARI De la ... Chiar de la amante – le-am văzut la televizor. Iar el... el trăiește singur. Nici acum nu există nici o femeie în viața lui.

MERAL Cine ți-a zis?

MATA HARI Chiar el. Mi se confesează fiindcă sunt sergent.

TITCH Minți. Colonelul nu vorbește niciodată despre el.

În clipa următoare, se aude vocea lui Colonelul pe coridor.

SOLDAT Alinierea pentru apelul de seară!

MATA HARI Alinierea! Executarea!

NINA Oh, Doamne!

MATA HARI Repede, vă rog! E aici!

Speriate, cele trei se aliniază, în vreme ce Titch se face covrig sub pat. Colonelul intră.

MATA HARI Domnule, grupa e prezentă și gata de apel!

SOLDAT Atențiune! Apelul! Sergent!

MATA HARI Present!

SOLDAT Zarecinaia!

NINA Present!

SOLDAT Romova!

MERAL Present!

SOLDAT Lomska!

TITCH (*de sub pat*) Present!

SOLDAT (*sever*) De ce nu ești în rând, Lomska?

TITCH Ar putea să mă calce cineva, domnule!

SOLDAT Soldat Lomska, alinierea!

TITCH Nu pot. Mi-e frică. Uite, tremur din toate mădulele.

SOLDAT Lomska! Alinierea! Răspund eu, colonelul Colonelul, pentru tine.

TITCH Aș vrea, dar nu pot. Vă rog! Sunt atât de mică! (*plânge*)

SOLDAT (*ridicând tonul*) Soldat Lomska! Drepti!

Titch se ridică tremurând.

SOLDAT Atențiune!

Titch îngheață de spaimă.

SOLDAT În rând, pas alergător!

Titch se ridică în picioare cu mare greutate și, pășind încet, se așează în rând.

SOLDAT Atențiune! Armata există de când e lumea și rândul există de când epe lume armată. Orice armată din lume se bazează pe dispozitivele sale de luptă și, atâta timp cât te afli în rând, nimeni nu te poate călca, pentru că

fiecare are un loc al său pe unde să calce. Marile armate au pierdut fiindcă rândurile lor s-au rupt, iar armatele mici înving grație forței rândului lor. Dar rândul, linia se află și înăuntrul nostru. Iar când această linie se frânge, o persoană nu mai e persoană. Linia dinăuntrul nostru ne susține pe noi toți, toate societățile, toate armatele, căci spiritul unei armate e chiar linia dinăuntrul fiecărui soldat. E limpede?

TOATE Da, domnule!

SOLDAT Atențiune! La stânga! La dreapta!

Se sting luminile.

DOCTORITA (*răsfoind cu grijă un carnet*) Starea lui Colonelul era clară pentru

mine, cel puțin teoretic: schizofrenie severă sub formă paranoidă. Psihatrii o numesc „defazare”. Dar, câteva zile mai târziu, au început să se schimbe și ceilalți pacienți, ca și cum s-ar fi molipsit de la Colonelul. În locul fostelor sperietori rătăcind prin curte, niște comando curați și spilcuiți. Mișcau mult mai energic, vorbeau clar și la obiect. În mod evident, Colonelul dobândise, grație bolii sale, încredere în sine și dorință de a comanda, ceea ce îi făcea pe toți ceilalți să-i accepte, subconștient și indiscutabil, forța spirituală.

SCENA ȘAPTE

Monologul Doctoriței e întrerupt de sunetul unei trompete. Vocea puternică a lui Colonelul se aude în depărtare: „Un... doi... trei...” , iar apoi aleargă toate în curte.

MATA HARI Executarea!

NINA (*către Meral*) Acum chiar că suntem ca niște lunatici.

SOLDAT Fără vorbă! Trageți aer adânc în piept! Unu... doi, unu...doi...stai! Atenție! Pe loc repaus! (*Colonelul pășește de-a lungul rândului*) Ordinea de zi e următoarea: Până la prânz, curățirea curții. După prânz, de la 14 la 16, odihnă. De la 16 la 20, timp pentru igiena personală și pentru cină, iar după 20, program cultural și odihnă. Clar?

TOATE Da, domnule!

SOLDAT Are cineva vreo sugestie? Nu... Doi: începând de azi, vom face cu rândul curățenie în camere și la bucătărie. Zarecinaia!

NINA Da, domnule!

SOLDAT Azi e rândul tău.

NINA Am înțeles, domnule!

SOLDAT Și acum, avem de înfruntat o problemă, una delicată. Forța împrejurărilor și înțelepciunea lui Dumnezeu au făcut să trăiască printre noi o persoană aparținând unui ordin religios. Veți înțelege, desigur, că bunăstarea spirituală a acestui suflet pretinde o cameră separată.

MATA HARI Dar acolo nu-i sobă...

SOLDAT Adevărat. Te vei îngriji să fie o sobă și lemne în camera Maicii Teresa.

MATA HARI Am înțeles, domnule! (*către Titch*) Soldat Lomska! Sobă și lemne! Executarea!

SOLDAT Încă n-am terminat...

MATA HARI Stai! Atențiune!

SOLDAT Am auzit că au dispărut niște lucruri din noptiere. Rog persoana vinovată de această încălcare a regulamentului să se asigure că vor fi returnate.

MATA HARI Domnule!

SOLDAT Orice repetare a acestei încălcări va face ca persoana vinovată să piardă dreptul de a purta uniforma militară.

MATA HARI Cum se poate să nu furi în cazarmă?

SOLDAT În fine, o persoană onestă și cu înaltă calificare se ocupă de sănătatea noastră. Ați înțeles, desigur, că mă refer la doamna doctor. Insist să-i urmați toate instrucțiunile și să luați orice vă prescrie. De asemenea, când o întâlniți, o salutați.

MATA HARI Domnule colonel! Doctorița!

SOLDAT Atenție! Privirea la dreapta!

Intră doctorița drogată. Colonelul face un pas înainte, salută și raportează.

SOLDAT Doamnă! Sunt toți prezenți și așteaptă controlul de dimineață.

Doctorița înaintează șovăielnic de-a lungul rândului, colonelul pășind militărește în urma ei.

DOCTORIȚA 'Neața!

TOATE Doamnă!

DOCTORIȚA Vreo problemă?

NINA Nicidecum, doamnă.

DOCTORIȚA Hari?

MATA HARI Nicidecum.

DOCTORIȚA Lomska?

TITCH Nimic, doamnă!

DOCTORIȚA Înțeleg că nu mai dormi sub pat?

TITCH Mă simt mai în siguranță în rând, doamnă.

DOCTORIȚA Foarte bine. Așadar, nu-i nevoie de mine. Țineți-o tot așa!

SOLDAT Ne vom da silința, doamnă! Atenție! De trei ori ura pentru doamna doctor!

Se sting luminile.

DOCTORITA (*scriind în carnet*) Destinul mi-a acordat o șansă rară pentru un specialist – să fiu martora unui experiment socio-psihologic petrecut chiar sub ochii mei. La urma urmelor, orice societate e un joc cu reguli pe care doar nebunul le ignoră. Iar pacienții de aici trăiesc acum un joc cu reguli pe care le pot respecta. Prin urmare, nu mai sunt nebuni. Ba, dimpotrivă, s-ar putea spune că sunt chiar înfloritori. Am hotărât să nu intervin, să las procesul să se desfășoare firesc. Am început să-mi notez toate observațiile. M-am gândit că aș putea dezvolta o formă asemănătoare de terapie pe care s-o patentez. Poate că o să scot ceva bani din asta și, pe urmă, înapoi la heroină! Oh, Doamne, drogul! Drogul! Drogul!!!! (*își înfige un ac în braț*)

SCENA OPT

TERESA Bună dimineața.

DOCTORIȚA Bună dimineața. Ia loc.

TERESA Mă gândesc să părăsesc mănăstirea.

DOCTORIȚA Să părăsești mănăstirea?

TERESA Da.

DOCTORIȚA Și unde să te duci?

TERESA Să intru în armată. Totdeauna e nevoie de femei în armată. N-ai auzit de Mutter Curaj?

DOCTORIȚA Ba, sigur că am auzit.

TERESA Vreau să fiu ca ea. Astfel, pe câmpul de luptă, riscându-mi viața, îmi voi ispăși păcatele. Le voi obloji rănilor, le voi aduce pace sufletească.

DOCTORIȚA Deocamdată, nu-i nici un rănit.

TERESA Vor fi.

DOCTORIȚA Bun, ar fi un gest cu adevărat nobil, dar nu se prea iau călugărițe în armată în zilele noastre.

TERESA Am vorbit cu Colonelul despre asta și el zice că se poate.

DOCTORIȚA Păi, dacă zice el...

TERESA Voi depune mâine o cerere.

DOCTORIȚA Unde?

TERESA La Colonel.

DOCTORIȚA O, firește...

TERESA Și trebuie să-mi dai un certificat de sănătate.

DOCTORIȚA De ce-ți trebuie certificat medical?

TERESA Așa a spus Colonelul.

DOCTORIȚA Desigur. Poftim...(completează un formular)

TERESA Două exemplare, dacă se poate. Așa dorește Colonelul.

DOCTORIȚA Nici o problemă, uite încă unul.

TERESA N-are semnătură.

DOCTORIȚA Adevărat? O, uite și semnătura (*semnează*)

TERESA Și o șampilă...

DOCTORIȚA Nu-i nevoie de șampilă.

TERESA Colonelul le vrea șampilate.

DOCTORIȚA Sigur, dacă așa le vrea... uite și șampilă (*ștampilează certificatele*)

TERESA (*satisfăcută, ia certificatele*) Deci, sunt în regulă, nu?

DOCTORIȚA Sigur că da.

TERESA Atunci, de ce-a zis medicul specialist că-s nebună?

DOCTORIȚA Oricine poate să greșească.

TERESA Așadar, a fost o greșeală?

DOCTORIȚA Se poate întâmpla oricui.

TERESA O să-i trimit o copie medicului specialist să nu mai necăjească altă dată oamenii.

SCENA NOUĂ

SOLDAT Prin urmare, să ne inventariem toate proviziile. Zarecinaia?

NINA (*consultându-și lista*) Avem mâncare, inclusiv conserve și suc de fructe, pentru un an întreg.

SOLDAT Romova?

MERAL Îmbrăcămintea e destulă pentru vreo zece ani.

SOLDAT Destul pentru moment. Sergent?

MATA HARI 84 de mărci nemțești, 24 de dolari și 45 de milioane de dinari sârbești vechi.

SOLDAT La ce ne trebuie dinari vechi?

MATA HARI I-am furat înainte să se schimbe cursul...

SOLDAT Ar fi mai bine dacă ar fi noi.

MATA HARI Păi, m-am oprit din furat. Dar dacă-i ordin...

SOLDAT Lomska! Cum stăm la mijloace de transport?

TITCH Avem un jeep în bună stare, dar nu are cauciucuri.

MATA HARI Avea cauciucuri, dar...

SOLDAT Trebuie să aibă cauciucuri până la sfârșitul săptămânii.

MATA HARI Am înțeles, domnule!

TITCH Nu avem benzină.

SOLDAT Într-o săptămână trebuie să se găsească.

MATA HARI Da, domnule!

NINA Domnule, îmi permiteți să vorbesc?

SOLDAT Ce-i?

NINA Încep Știrile.

MATA HARI Așezați-vă pentru Știri!

Se așează într-un rând în fața televizorului. Nina spune, și celelalte repetă după ea, bine cunoscutul text.

NINA (*împreună cu celelalte*) Bună seara, doamnelor și domnilor.

TOATE (*fără Nina*) Sunt un pescăruș.

NINA Nu mai sunt. (*continuă singură*) Astăzi au continuat luptele dure din Balcani. Convoiul cu ajutoare umanitare al Națiunilor Unite a fost oprit încă o dată, iar un purtător de cuvânt al Națiunilor Unite a anunțat că vor trimite din nou ajutoare umanitare cu sprijinul zborurilor de noapte ale Forțelor Aeriene Britanice.

MATA HARI Să sperăm că se rătăcesc iarăși!

NINA (*continuă*) Purtătorul de cuvânt al ONU a anunțat că, dacă va continua conflictul din Balcani, ONU va adopta măsuri decisive pentru a asigura securitatea Europei.

SOLDAT Nu există decât o concluzie – trebuie să ne alăturăm forțelor ONU.

Lovește cu pumnul în televizor și sunetul începe să meargă. Se aude vocea crainicului: „Luptele dure au continuat astăzi”. Suieratul împușcăturilor și al obuzelor explodează. Sonorul se aude din ce în ce mai tare.

ACTUL DOI

SCENA UNU

Teresa în uniformă militară și Meral.

TERESA Nu!

MERAL Acuma arăți ca un bărbat adevărat.

TERESA Nu mă insulta!

MERAL Te rog!

TERESA Nu!

MERAL Doar îl slujești pe Dumnezeu, nu-i așa?

TERESA Acum slujesc armata.

MERAL Atunci ți-o cer ca unui tovarăș de arme.

TERESA Ascultă, dacă n-o lași baltă, te spun Colonelului.

MERAL De ce să mă spui?

TERESA Pentru avansuri sexuale nefirești.

MERAL Dar îți cer cu totul altceva.

TERESA Ce?

MERAL Tu, făcând parte dintr-un ordin religios, îl poți întreba dacă e... cu adevărat liber. Pentru că, dacă e, m-ar putea... ajuta. El e comandantul, la urma urmei, și răspunde pentru soldații lui.

TERESA El...El e deja îndrăgostit de o călugăriță. Și... Și ea e gata să-și calce jurământul pentru el.

MERAL Și se vor căsători?

TERESA Astea sunt chestiuni private și nu-ți pot spune.

MERAL O, Doamne! Deci va trebui să-l uit și pe el?

SCENA DOI

O întâlnire în curte, unde a fost construit din pături un cort pentru întruniri secrete

MATA HARI Doctorita!

SOLDAT Atenție! Privirea la stânga! Intrați, vă rog, doamnă doctor. Acum putem începe. (*întorcându-se spre ele*) Tovarăși! A trecut o lună de când ONU ne-a trimis darurile, la fel cum Dumnezeu a trimis mana cerească în sălbăticie, copiilor lui Israel. Eram înfomețați și degerați și am acceptat acel dar de la Europa civilizată, sub formă de haine și alimente, fără să gândim în perspectivă. Dar azi, cu înțelepciunea experienței, putem afirma cu tărie că nu a fost vorba doar de un act umanitarist, ci de ceva mai mult. A fost un semn de la Dumnezeu, o invitație să ne alăturăm lor. Și, din cauza asta, după îndelungi deliberări, propun următoarele: Unu: să declarăm unitatea noastră militară parte a ONU. Doi: să declarăm teritoriul ocupat de unitatea noastră teritoriu european autonom aici în Balcani, unde standardele de viață europene și relațiile internaționale se cuvin susținute. Trei: să stabilim legături cu instituțiile administrative europene și să ne alăturăm lor ca enclavă europeană în Balcani. Nu mai sunt alte propuneri. Sugerez să trecem acum la votul secret, iar dacă rezultatul va fi pozitiv, vom semna documentul de constituire. Hârtiile de vot albe înseamnă „pentru” și cele negre „împotriva”.

Sigilează o cutie de vot și o duce în cortul de votare.

SOLDAT Atenție!

MATA HARI Atenție! Repede spre cortul de votare!

Votează toți, unul după altul.

SOLDAT Doamnă doctor! Deși civilă, ne-ați împărtășit toate bucuriile și necazurile în tot acest timp și, de aceea, e corect să votați și dumneavoastră. În numele tuturor celor din această unitate, vă rog frumos, dați-i drumul!

După un moment de ezitare tensionată, doctorița se ridică și se duce încet spre cutia de vot. Toți își țin respirația așteptând rezultatul votului.

Doctorița iese din cort. Ceremonios, Colonelul aduce afară cutia cu voturile și încearcă s-o deschidă, dar fără succes. Încearcă toate, una după alta, fără rezultat.

SOLDAT Încuietoarea e defectă. (*se uită prin fanta cutiei*) Toate voturile sunt „pentru”. Am nevoie de doi martori să confirme rezultatul. Lomska!

TITCH Domnule! (*se uită prin fantă*) Corect!

SOLDAT Romova!

MERAL Domnule! (*se uită prin fantă*) Corect!

DOCTORIȚA Poate că hârtiile negre nu pot fi văzute în întuneric.

SOLDAT Imposibil – nu există hârtii negre. Așa că putem declara oficial că primele două propuneri ale programului nostru sunt validate.

MATA HARI Atențiune!

SOLDAT Ca urmare a votului secret, declarăm unitatea noastră de luptă detașament ONU și teritoriul pe care îl acoperim, teritoriu european autonom în Balcani. Acesta este documentul nostru constituțional. (*ridică o foaie de hârtie*)

MATA HARI Ura!

Se aud urale puternice, iar Tereza ridică încet steagul albastru de mătase al ONU pe catarg.

SOLDAT În acest moment, am legiferat primele două propuneri ale programului nostru. Rămâne propunerea finală, cea mai importantă și cea mai dificilă – stabilirea contactului cu instituțiile administrative europene și integrarea în ele. Aștept sugestiile voastre pentru modul în care poate fi stabilit acest contact.

DOCTORIȚA Domnule colonel, pot să vorbesc?

SOLDAT Vă rog.

DOCTORIȚA Știu că, pentru moment, toată lumea se gândește la telefonul din cabinetul meu, dar cred că folosirea lui într-un asemenea scop nu e înțeleaptă. Există o mare probabilitate ca linia să fie ascultată și vom deveni victimele insinuării și ale șantajului chiar înainte de a dobândi suport din Vest.

SOLDAT (*după o lungă pauză*) Cred că doamna doctor are perfectă dreptate. La posibilitatea de a folosi telefonul trebuie să renunțăm. Alte sugestii?

NINA În filmele de război se folosesc porumbei călători.

TITCH Atunci, hai să folosim păsările migratoare. Stoluri uriașe zboară acum spre sud.

SOLDAT Asta e una dintre căile de rezolvat problema. Da, folosind experiența de mii de ani a minții militare, putem trimite sute de mesaje cu ajutorul păsărilor. unul dintre ele va ajunge la destinație.

NINA Dar răspunsul lor? Cum îl vom primi?

Pauză. Toate se uită, așteptând un răspuns, la Colonelul.

SOLDAT Desigur, răspunsul va fi expediat în același mod. Vom trimite mesaje începând de mâine.

Se sting luminile.

DOCTORIȚA (*scriind în carnet*) Păsările zburau în stoluri mari peste munți, iar noaptea le prindeam cu plasa în timp ce se odihneau. Erau toate foarte grijulii și delicate cu păsările, să nu le rănească, și au legat sute de mesaje de picioarele lor – mesaje la New York, la Parlamentul European din Strasbourg, la UNESCO și unde le-a mai trecut prin cap. Păsările zburau în sud, spre Grecia, unele dintre ele chiar și mai departe, până-n Africa de Sud, zicea Titch, dar Colonelul a explicat că ONU are observatori pretutindeni, așa că mesajele vor ajunge, în cele din urmă, la destinație.

SCENA TREI

Toată lumea are câte o pasăre în mână și îi leagă un mesaj de picior.

MATA HARI Mușcă... Mâinile mi-s pline de ciupituri!

NINA Ne ciupesc fiindcă nu înțeleg că intențiile noastre sunt bune. Când le vom da drumul, vor pricepe cum stau lucrurile și nu ne vor mai ciupi altă dată. Păsările sunt mai înțelepte decât oamenii.

MATA HARI Decât oamenii?

TITCH Da, fiindcă oamenii au coborât din păsări și nimeni nu-i superior creatorului său.

MATA HARI Oamenii au coborât din maimuțe.

TITCH Da, dar maimuțele își au originea în mamifere, iar mamiferele au apărut din păsări. Așa că oamenii se trag din păsări și poate că, într-o bună zi, se vor face iarăși păsări.

MATA HARI De ce păsări neapărat?

TITCH Fiindcă numai pasărea și omul știu zbura. Păsările cu aripile, oamenii cu sufletele. Pe lângă toate astea, pasărea e o creatură nobilă, e atât de mică și în stare de o asemenea încercare – să ne poarte mesajele la mii de kilometri și să ne salveze.

NINA Orice creatură e capabilă de încercări, fie ea mare sau mică.

TITCH Până la un punct, da, dar nu dincolo de el. Fiindcă o încercare cu adevărat mare comparată cu micimea unei creaturi devine proporțional mai mare.

MATA HARI Toată lumea e gata?

TOATE Gata.

MATA HARI Să le dăm drumul, atunci.

TOATE Să le dăm.

Se duc să deschidă fereastra.

MATA HARI Atențiune! Gata de acțiune! Trei...patru. La drum!

TOATE La drum!

Se aude bătaia aripilor și stau toate privind îndelung păsările care se îndepărtează.

TITCH Au plecat...

MATA HARI S-or fi trăgând oamenii din păsări, dar nu-s la fel, căci păsările pot zbura oricând doresc, pe când noi am putea rămâne aici pentru veșnicie dacă n-ar fi Colonelul.

TITCH Oamenii pot prinde aripi dacă vor.

MATA HARI Colonelul știe să zboare. L-am văzut ieri cu ochii mei.

NINA Ești nebună.

MATA HARI Știu. Dar l-am văzut. Făcea cu mâna după un stol de păsări și s-a desprins ușor de la pământ, s-a ridicat câțiva metri, a plutit vreo jumătate de minut, apoi a coborât din nou.

NINA Erai beată.

MATA HARI Nu mai beau. Ce vă spun e adevărul adevărat.

NINA Bine, dar dacă știe să zboare, de ce n-a zburat de aici?

MATA HARI Fiindcă nu vrea să ne părăsească. Poate vrea să ne învețe și pe noi să zburăm.

TITCH Uneori, seara, mi-e dor să fiu iarăși mică de tot, să mă agăț de o pasăre mare și să zbor departe. Să zbor la nesfârșit, departe, și mai departe și să aterizez ACOLO și să duc mesajul întreg. Iar EI, când vor vedea ce mică sunt, să zică: „Cum a putut o făptură atât de mică să zboare o atât de mare distanță?” Iar eu să LE spun: „Am reușit fiindcă prietenii mei sunt acolo, și chiar dacă ei sunt mari, sunt tot atât de nefericiți ca mine și fiindcă există acolo un bărbat pentru care sunt gata să fac orice...”

MERAL N-ai vorbit niciodată despre un asemenea bărbat.

TITCH Nu. Și nici n-am s-o fac vreodată.

SCENA PATRU

Teresa mângâie o pasăre care și-a vârât capul sub aripă și o leagănă să adoarmă cântându-i un cântec de leagăn, pe care îl cântă copiii puilor.

TERESA (cântă) Nani, nani, pușor.....

Colonelul trece pe lângă ea și o salută.

SOLDAT Bună seara!

TERESA Șșșșșt! Liniște! (*pune jos pasărea adormită*) A adormit...

SOLDAT Da, într-adevăr...

TERESA Păsările adorm foarte ușor.

SOLDAT Adevărat? N-am băgat de seamă.

TERESA Și nu trebuie trezite până nu se trezesc de la sine, căci încetează să mai cânte.

SOLDAT Interesant.

TERESA Oare ce-o fi visând acum? Sigur visează că e deja într-o țară caldă. Și acolo o așteaptă cineva și nu va mai fi singură...păsările trăiesc în perechi.

SOLDAT E adevărat. Păsările migratoare sunt monogame. Am învățat asta la zoologie.

TERESA Asemenea lucruri nu se învață. Ele vin din inimă. Inima ne învață cele mai adevărate lucruri.

SOLDAT Da, mai ales despre vreme. Când vremea e rea, am dureri ascuțite, dar azi e vreme frumoasă.

TERESA Da, da.

SOLDAT Și însorită.

TERESA Da.

SOLDAT Și nici ieri n-a fost prea urât.

TERESA Adevărat, n-a fost.

SOLDAT N-avem cum să știm, însă, ce vreme va fi mâine.

TERESA Câtă dreptate aveți!

SOLDAT Ar putea s-o țină așa toată săptămâna.

TERESA Chiar?

SOLDAT Da. Dacă apucă să fie frumoasă, apoi o ține tot așa. Până se face rea, e tot bună.

TERESA Oh, Doamne, nebănuite sunt căile tale!

SOLDAT Și după aia se face mai bună iarăși.

TERESA Vă cred!

SOLDAT Ei, bine, la revedere.

TERESA La revedere. Și îmi pare rău.

SOLDAT Pentru ce?

TERESA Ei, dumneata știi cum se poartă o conversație ca lumea, pe când eu...

SOLDAT Ce conversație ca lumea?

TERESA Despre vreme... a fost atât de mișcătoare!

SOLDAT O, te rog. N-am făcut decât să respect buletinul meteo.

TERESA Și eu ador buletinele meteo, dar niciodată nu le-am pătruns atât de adânc. Dumneata mi-ai deschis o fereastră către o nouă lume. Mulțumesc mult!

SOLDAT Pentru puțin. Îmi iau permisiunea să plec! (*salută și iese*)

Teresa ridică pasărea adormită, o mângâie și începe să lăcrimeze.

TERESA O, Doamne, te rog nu-i lăsa să-și piardă puterea și gloria. Ei își pierd puterea și gloria atât de ușor, atât de ușor.

Se sting luminile

DOCTORITA Am început să așteptăm răspunsul la mesajul nostru. Cât ținea ziua, era cineva de servici în curte însărcinat să scruteze cerul, în vreme ce toți ceilalți căutau pe afară păsări cu mesaje aterizate pe stânci și copaci. Uneori veneau din vest stoluri uriașe și zburau ore în șir pe deasupra văii. Atunci ieșeam cu toții în curte și priveam cerul îndelung și atent, sperând să vedem vreo pasăre părăsind stolul și coborând lângă noi. Ne ustureau ochii de atâta privit...

SCENA CINCI

Privesc toți cerul, ciripind ca să ademenească păsările. Uniformele le sunt murdare de găinaț, care continuă să cadă peste ei.

MATA HARI Uite, uite! Mai trece un stol. Doamne, cerul e negru de păsări...

NINA Uită-te la a șaptea din dreapta, rândul patru. Nu are ceva legat de picior?

MATA HARI N-o vezi pe aia? Zboară mai jos decât celelalte – ceva o trage în jos.

NINA Oare duce un mesaj? Nu, nu, s-a alăturat celorlalte.

TERESA Uite un alt stol, dinspre nord-vest. E chiar mai mare decât celălalt.

NINA Adevărat, dar îs corbi, nu?

TITCH E chiar mai bine! Corbii sunt cele mai inteligente păsări.

SOLDAT Corbii sunt puternici și pot căra tot felul de mesaje. Uitați-vă bine dacă nu se desprinde vreunul de stol.

NINA Priviți! Cele două stoluri s-au amestecat!

TITCH Nu, nu s-au amestecat! Așa pare de aici. De fapt, zboară la înălțimi diferite și nu se pot amesteca niciodată. Fiecare stol în zbor își are propriul culoar.

MATA HARI Dacă vreo pasăre din grupul de sus ar vrea să aterizeze aici cu vreun mesaj, grupul de dedesubt i-ar sta în drum...

TITCH Nu, nu i-ar sta! I-ar deschide calea. Uită-te atentă dacă nu se deschide vreun culoar!

NINA De ce ne uităm spre nord, când mesajele noastre au plecat spre sud? Ar trebui să ne uităm spre sud.

MATA HARI Adevărat! Foarte adevărat! Ar trebui să privim spre sud. Atenție!
Stânga-mprejur!

Se întorc toți spre sud.

MERAL Dar nici o pasăre nu vine dinspre sud.

TITCH Adevărat.

NINA E foarte clar. Iarna păsările zboară spre sud, nu spre nord.

SOLDAT ONU ar fi putut să primească mesajele noastre în sud, dar să ne trimită răspunsul din nord. Liniile lor de comunicații sunt nelimitate.

NINA Așadar, un mesaj poate veni din nord?

MATA HARI Sigur că din nord va veni. Ce pasăre e nebună ca noi să zboare iarna spre nord? Atenție! Stânga-mprejur!

Se întorc toți, încă o dată, acum spre nord.

TERESA Se mai apropie două stoluri.

TITCH (*posomorâtă*) Of, Doamne, atâtea păsări și nici una nu aterizează aici.

SOLDAT Liniștește-te! Nu renunța! Există miliarde de păsări. Dacă au trimis o mie de mesaje, asta înseamnă că, dintr-un milion de păsări, doar una are mesaj. Până acum, abia de au trecut o jumătate de milion...

TITCH O vedeți pe aia?....Face luping. O vedeți?

TOȚI Unde?

TITCH Acolo. În mijlocul celui de-al doilea stol.

TERESA Încearcă să atragă atenția. Nu vedeți?

NINA Adevărat. Sau măcar așa pare.

TITCH Sigur. Uite, nici una nu mai face așa.

NINA Priviți! Priviți! Părăsește stolul.

TITCH Acolo! Coboară!

MATA HARI Spre pădure! Zboară spre pădure!

TITCH N-o mai văd. O fi coborât. Să mergem s-o căutăm.

NINA Unde?

TITCH În pădure, unde altundeva?

NINA Cum o s-o găsim în pădure? Pădurea se întinde pe sute de acri.

TITCH O să ne strige ea.

NINA Toți suntem nebuni, dar dumneata ești complet... Cum o să ne cheme pasărea?

Derutate, se întorc toate spre Colonelul.

SOLDAT Au dresat-o.

NINA Ar fi posibil...

MATA HARI Spre pădure. Pas alergător!

TOATE Spre pădure! Spre pădure!

MATA HARI Înainte...marș!

Fug spre pădure, lăsându-i pe Colonel și pe Mata Hari pe scenă.

MATA HARI Domnule, permiteți...

SOLDAT Da, sergent!

MATA HARI Aș... aș vrea să vă mărturisesc ceva...

SOLDAT Da, sergent. Te ascult.

MATA HARI E ceva foarte personal și foarte direct... Pur și simplu nu îndrăznesc... (*izbucnește în lacrimi*)

SOLDAT Hai, sergent, calmează-te. Și spune-mi ce vrei să-mi spui. Sunt și eu om și înțeleg problemele oamenilor.

MATA HARI Dumneavoastră... dumneavoastră sunteți singura persoană din viața mea... de la care... n-am furat.

Se sting luminile.

DOCTORITA Poate că pasărea purta într-adevăr un mesaj, dar n-au găsit-o din pricina ceții care s-a lăsat. Au căutat-o până seara prin ceață, dar, evident, pasărea era derutată, căci nu i-a chemat.

SCENA ȘASE

Nina se uită fix la Colonel, evident ca să-l poată auzi mai bine.

NINA Mulțumesc. M-ați salvat.

SOLDAT Poftim?

NINA M-ați scos din hăul disperării cehoviene.

SOLDAT Oh! Nu eu, disciplina militară a făcut asta.

NINA Dar dumneavoastră sunteți cel care a adus disciplina aici.

SOLDAT Noi am creat disciplina și disciplina ne creează pe noi.

NINA Nici măcar Cehov n-ar fi spus-o mai bine! Îmi permiteți să vin mai aproape?

SOLDAT De ce?

NINA Să vă aud mai bine. Nu semănați nici un pic cu eroii cehovieni.

SOLDAT Nu sunt erou, sunt doar soldat.

NINA Cât de modest sunteți. Vă rog, întoarceți-vă fața spre lună.

SOLDAT De ce?

NINA Ca să vă aud mai bine. Așa-i perfect. Acum pot vedea luna în ochii dumneavoastră. Nu voi uita niciodată noaptea asta minunată...

SOLDAT Nici noaptea trecută n-a fost prea rea.

NINA Da, dar noaptea asta e unică.

SOLDAT Natural. Previziunile sunt făcute în fiecare noapte anume pentru ziua ce urmează.

NINA Pentru viață nu există previziuni, domnule.

SOLDAT Previziunile meteo nu se împlinesc totdeauna sută la sută – azi dimineață, de pildă, au dat-o în bară: cerul parțial acoperit de nori. Și uită-te: e senin și rece, cu scăderi drastice de temperatură în zonele de șes.

NINA Îmi plac cerul senin, nopțile cu lună și-i mulțumesc lui Dumnezeu pentru această minunată eroare meteorologică.

SOLDAT De ce lui Dumnezeu? Eroarea a fost făcută de meteorologi. Iar noi suntem armata și trebuie să urmărim previziunile având în minte posibilitatea unor viitoare operațiuni militare. Acum, de pildă, în Scandinavia s-a format un centru de joasă presiune atmosferică, lucru ce prevestește o deplasare a maselor de aer spre nord. Asta înseamnă că mase de aer cald din Mediterana le vor lua locul, asta ducând la formarea de nori *cumulus* joși, din care pricină vor înceta zborurile păsărilor lipsite de instrumentul lor de navigație – stelele. Permite-mi să plec (*pleacă*)

NINA Oh, Doamne! A ajuns la stele! Îi depășește pe Shakespeare și Cehov luați la un loc! (*strigă veselă*) Sunt un pescăruș! Sunt un pescăruș! Oh, Doamne, parcă am înnebunit din nou...

Se sting luminile.

DOCTORITA Colonelul a avut dreptate – în zilele următoare, stolurile s-au rărit și n-au mai sosit vești. Colonelul era tare îngrijorat, deși n-o arăta prin nimic. Antrenamentele la marșuri și exercițiile militare au continuat zi după zi, dar el știa prea bine că nu-i posibil să antrenezi o armată o bucată de timp fără s-o scoți undeva. Așteptau vești în continuare și, între timp, a avut loc un incident mistic.

SCENA ȘAPTE

MERAL Aprindeți lumânările.

Cele trei femei și Teresa, pe rând, aprind zece lumânări în zăpadă, iar flăcările lor arată ca un cer înstelat.

MERAL Asta e magie țigănească. Mama m-a învățat. E o vrajă folosită pentru caii și iubiții care pleacă.

NINA Pasărea nu-i nici cal, nici iubit.

MERAL În cazul ăsta, e la fel – ceva ce-ți dorești, dar nu ai.

MATA HARI S-o facem.

MERAL Descântecul trebuie spus de patru femei.

TERESA Păi, nu suntem patru?

MERAL Ba da, dar e nevoie de un lucru foarte important. Femeile trebuie să fie îndrăgostite...

Tac toate.

MERAL Trebuie să fim sigure de fiecare în parte, altminteri farmecul nu se prinde. Nina? Tu?

NINA Da.

MERAL Juri?

NINA Da.

MERAL Titch? Juri?

TITCH Da.

MERAL Teresa? Juri?

TERESA Da.

MERAL Mata Hari? Juri?

MATA HARI Da.

MERAL Și eu jur. Să trecem mai departe: femeile trebuie să fie goale.

TERESA De ce?

MERAL Face parte din vrajă. Eu sunt gata s-o fac. (*își scoate cămașa de noapte*)

MATA HARI Și eu. (*își scoate cămașa de noapte*)

NINA Și eu. (*își scoate cămașa de noapte*)

TITCH Și eu. (*își scoate cămașa de noapte*)

TERESA Eu nu!

MERAL Dar ne strici vraja.

TERESA (*începe să se dezbrace, apoi se oprește*) Nu.

MATA HARI E datoria ta câtă vreme ești în armată. E un ordin!

TERESA Al cui ordin?

MATA HARI Al meu – sergent Hari!

TERESA Îs zece grade minus. Mâine vom fi toate bolnave. Iar dacă mâine Colonelul zice „Să mergem!”, îi vei explica tu, sergent Hari? Înainte de toate, trebuie să fim gata de luptă, așa încât să fim în stare să-i îndeplinim ordinele în orice clipă și în orice împrejurare.

MATA HARI Are dreptate. Să ne îmbrăcăm.

MERAL Dar trebuie să fim goale ca să prindă farmecele!

MATA HARI Pentru un iubit, da, dar pentru o pasăre, putem rămâne îmbrăcate.

MERAL Corect, hai să încercăm. (*își îmbracă toate cămășile de noapte*) Acum, fiți atente! Puneți-vă mâinile pe inimă și închideți ochii. Sunteți gata?

TOATE Gata!

MERAL Acum gândiți-vă fiecare la cel pe care îl iubiți.

Femeile rămân o vreme tăcute.

TITCH Nu trebuie să se spună nimic la vraja asta?

MERAL E ceva, dar nu-mi mai amintesc ce.

NINA Lăsați-mă să încerc eu.

MERAL În regulă. O luăm de la început. Gândiți-vă la cel iubit. Închipuiți-vă cum coboară din cer. Își flutură aripile. Sosește...

NINA „Oamenii, leii, vulturii și potârnicșii, renii cu coarne înrămurate, găștele, păianjenii, peștii cei tăcuți ai apelor, stelele de mare și cele ce nu puteau fi văzute cu ochiul liber, într-un cuvânt toate vietățile, toate, toate s-au stins după ce au încheiat tristul cerc al vieții lor... Sunt mii de veacuri de când pământul nu mai poartă nici o ființă vie, și această biată lună în zadar își mai aprinde candela. Cocorii nu se mai trezesc țipând în luncă și cărăbușii nu se mai aud prin crânguri de tei. E frig, frig, frig... E pustiu, pustiu, pustiu... E înfricoșător, înfricoșător, înfricoșător...”

În vreme ce rostește aceste fraze, se aude fâlfâit de aripi apropiindu-se și, în semiîntuneric, deasupra lor, zboară păsări. Se aud țipetele păsărilor și strigătele femeilor.

MERAL Vraja ține!

MATA HARI Înșfacă una! Înșfac-o!

TITCH Înșfacă două!

NINA Sunt atât de multe că nu mai văd.

TITCH Lumânările s-au stins!

MERAL Mesajul! Mesajul!

Fâlfâitul aripilor se stinge, probabil păsările s-au îndepărtat.

MERAL Mesajul! La picior!

MATA HARI Lasă-mă s-o țin!

MERAL Ce fericit va fi acum Colonelul!

MATA HARI Lasă-mă s-o țin!

MERAL Unde-i pasărea? Cineva a luat pasărea!

MATA HARI Aici e. I-o voi da Colonelului.

MERAL Eu am prins-o, eu i-o voi da Colonelului.

TITCH Dă-mi mie pasărea! Tu nu te pricepi la păsări! I-o dau eu Colonelului!

MERAL Dă-i drumul! Dă-i drumul păsării!

MATA HARI Dă-i tu drumul!

NINA A scăpat! Pasărea a zburat!

În acest moment, se aude motorul unui jeep și farurile luminează femeile ciorovăindu-se într-un nor de pene. Apare Colonelul cu Doctorița.

SOLDAT Atenție! (sever) Cine a prins pasărea?

MERAL A venit singură. Tot ce-am vrut a fost... Dar ea...

MATA HARI Tot ce-am vrut...

TITCH Și am vrut...

SOLDAT Atenție! Păsările sunt incapabile de rațiune, sunt, așadar, neajutorate. Noi așteptăm de la ele vești și ajutor, și cum le primim? Cu violență? Imaginați-vă numai cum va vedea restul Europei lucrul ăsta. Cum îi vom mai putea privi în ochi când îi vom întâlni? Cum vom privi în ochii acestor oameni care ne-au trimis mâncare când eram lihniți, haine când muream de frig și speranță când ne aflam în cea mai adâncă disperare? Oamenii aceia care ne trimit mesaje printr-o pasăre, iar când le vom

primi, ne vor accepta ca frați. Fiindcă acești oameni nu sunt oameni obișnuiți, ei sunt îngeri! E clar?

TOATE Da, domnule!

MERAL Mesajul! Era la piciorul păsării. (*are un ineluș în palmă*) Uite-l!

Colonelul se uită precaut la mesaj.

DOCTORIȚA Un inel ornitologic.

MERAL E scris ceva pe el.

DOCTORIȚA Timpul și locul când a fost prins inelul.

SOLDAT Nu, e un cod!

TITCH (*citește*) P. 01/01.

MATA HARI (*citește rar*) P. 01/01.

SOLDAT (*decodând*) P întâi, întâi. (*către ele*) Vom porni la întâi ianuarie.

Se sting luminile.

DOCTORITA Nu era nici o magie și nici un mister. S-au descris sute de cazuri când, pe vreme înnorată, în nopți fără stele, stoluri de păsări au fost derutate de luminile de pe pământ și au zburat spre ele. Ce era supranatural era că ei chiar aveau de gând să plece. Era din ce în ce mai limpede cu fiecare zi care trecea. Au scos afară vechiul jeep, i-au pictat emblema alb-albastră pe capotă și pe portiere. Disciplina era tot mai strictă.

SCENA OPT

Femeile probează una câte una inelul pe deget și citesc codul cu voce tare: „P. Întâi. Întâi.” Intră Colonelul.

SOLDAT Atențiune!

Pe scenă – o hartă a Europei.

SOLDAT SOLDAT Să repetăm ruta noastră criptată încă o dată. De aici, spre...

TOATE Punctul 1.

SOLDAT Apoi...

TOATE Punctul 1.

SOLDAT Apoi...

TOATE Punctul 3.

SOLDAT Apoi...

TOATE Punctul 4.
SOLDAT Apoi...
TOATE Franța-
SOLDAT Apoi...
TOATE Strasbourg!
SOLDAT Dar vreau să vă spun că în străinătate am putea contacta alte trupe ONU. Acum, posibile obstacole. Mai întâi, am putea fi opriți de poliția de trafic.
NINA Imposibil. Poliția de trafic n-ar opri niciodată un vehicul cu emblema ONU.
SOLDAT Adevărat. Apoi...
MATA HARI Apoi mai e granița, unde vom fi opriți pentru controlul pașapoartelor.
SOLDAT Nici o frică! Avem documentul constitutiv prin care am devenit membri ai ONU și nimeni nu poate opri o unitate de luptă a Națiunilor Unite. Azi e 30 decembrie și suntem în fine gata. Mâine e 31 decembrie. O declar zi de odihnă și reflecție. Plecăm în 31 decembrie la orele 24. Acum să mai repetăm itinerarul. Să repetăm ruta noastră criptată încă o dată. De aici, spre...
TOATE Punctul 1.
SOLDAT Apoi...
TOATE Punctul 1.
SOLDAT Apoi...
TOATE Punctul 3.
SOLDAT Apoi...
TOATE Punctul 4.
SOLDAT Apoi...
TOATE Franța-
SOLDAT Apoi...
TOATE Strasbourg!
SOLDAT Pauză zece minute!
Se sting luminile.

DOCTORITA Erau gata într-adevăr să pornească la drum. Desigur, orice mare plan își are punctul lui slab. Aș fi putut suna la Spitalul regional și să zădărnicesc tot planul. Dar asta le-ar fi stricat jocul care îi asigura că trăiesc viețile unor

oameni normali. Dacă aş fi făcut-o, s-ar fi întors la tragediile umane care erau când am sosit. Şi când totul e spus şi făcut, cine poate spune care joc e cel adevărat? Micul lor joc ori jocul cel mare pe care îl jucăm cu toţii noi, cei socotiţi normali. Fireşte, ar fi fost întorşi din drum la prima graniţă ori aş fi putut merge cu ei. Poate că cineva, în Vest, mi-ar fi plătit bine însemnările. Mi-am chiar imaginat cum m-aş culca pe treptele Catedralei din Köln ori pe sub podurile Senei – bogată, scăpată de toate şi lăsată în pace de toată lumea. În 31 decembrie, Colonelul a venit să mă vadă...

SCENA NOUĂ

Colonelul intră şi salută.

SOLDAT Bună dimineaţa, doamnă doctor.

DOCTORIŢA Te rog, ia loc.

SOLDAT Doamnă doctor, înainte de orice, aş vrea să-mi exprim gratitudinea pentru poziţia de ne-amestec pe care aţi abordat-o. Eu sunt militar şi sunt în stare să-mi dau seama ce probleme ne-aţi fi putut face şi încă mai puteţi.

DOCTORIŢA Cum vezi, n-am făcut-o.

SOLDAT Desigur, aveţi considerabil mai multe posibilităţi decât noi. Dar noi trebuie să plecăm.

DOCTORIŢA Şi care ar fi cealaltă posibilitate a mea?

SOLDAT Nu ştiu. Dumneavoastră ştiţi mai bine...

DOCTORIŢA Şi dacă nu reuşiţi?

SOLDAT Această întrebare pur şi simplu nu există pentru mine.

DOCTORIŢA Sunt atâtea graniţe de aici până acolo şi nu aveţi nici un singur document. E paranoia curată!

SOLDAT Să rămânem aici ar fi mai rău decât paranoia. Orice mare iniţiativă e paranoia, doamnă doctor.

DOCTORIŢA Şi orice încercare de evadare, de asemenea...

SOLDAT (*rar şi apăsător*) Doamnă doctor, vreau să fac asta, deci pot!

DOCTORIŢA Poate... Dumnezeu îi ajută de obicei pe nebuni.

SOLDAT Dumnezeu îi ajută numai pe nebuni pe lumea asta. Fiindcă a fost şi el nebun când a creat lumea. Iar acum s-a îndrăgostit de propria sa greşeală.

DOCTORIŢA Măcar în asta e oarecare logică...

SOLDAT Plecăm la miezul nopţii (*salută şi iese*)

DOCTORITA (*singură*) Pe cine voi urma? Pe Yorick ori pe Fortinbras? Oricum, până acum, i-am urmat mereu pe oamenii normali și Dumnezeu mi-e martor că asta nu m-a dus prea departe. Nici geografic vorbind, nici altminteri...

SCENA ZECE

Întuneric – se aude o trompetă și pași grei de marș. Comenzile puternice ale lui Colonelul se aud în întuneric.

SOLDAT Alinierea! Atenție! Apelul! Sergent!

MATA HARI Present!

SOLDAT Teresa!

TERESA Present!

SOLDAT Zarecinaia!

NINA Present!

SOLDAT Lomska!

TITCH Present!

SOLDAT Romova!

MERAL Present!

SOLDAT Să repetăm ruta noastră criptată încă o dată. De aici, spre...

TOATE Punctul 1.

SOLDAT Apoi...

TOATE Punctul 1.

SOLDAT Apoi...

TOATE Punctul 3.

SOLDAT Apoi...

TOATE Punctul 4.

SOLDAT Apoi...

TOATE Franța-

SOLDAT Apoi...

TOATE Strasbourg!

SOLDAT Acum, dacă se întâmplă cumva să fim despărțiți, fiecare trebuie să urmeze această rută. Punct de control, zilnic, de la 10 la 12, în fața Catedralei din Strasbourg. E clar?

TOATE Da, domnule

SOLDAT Atenție! La dreapta! Pas alergător!

Scena se luminează și le vedem pe toate aliniate în fața steagului ONU.

NINA (*lăcrimând*) Oh, Doamne! Marele exod al nebunilor e gata să înceapă!

TERESA (*furioasă*) Și cine-i nebunul? Eu? E ăsta un certificat medical ori ba? Scrie aici că sunt în regulă? Scrie ori nu?

SOLDAT Calmați-vă, tovarăși. Dragile mele tovarășe. Nu sunteți nebune. Sunteți numai diferite de ceilalți. E limpede – n-ați fost create pentru lumea asta, fiindcă lumea asta a fost creată ca toți să fie la fel. Dar există undeva și lumea noastră, și noi trebuie să credem cu tărie, fiindcă stă scris în Biblie:

*„Fericiți cei săraci cu duhul,
Fericiți cei ce plâng,
Fericiți cei prizoniți,
Fericiți cei flămânzi și însetați după neprihănire.”*

Suntem adunați cu toții împreună, așa că hai să mai adăugăm un lucru pe care Dumnezeu l-a omis: „Fericiți cei nebuni!” Și să credem în asta chiar dacă nicăieri în Carta drepturilor omului nu scrie nici un rând despre drepturile celor nebuni. Aici aveți un drept, doar unul singur – să fiți tratate așa încât să ajungeți la fel cu toți ceilalți, de aceea nebunii sunt cei mai fără apărare și mai nefericiți oameni de pe pământ. Trebuie să scăpăm de toate astea. De fapt, evadăm deja, dar nu ca niște învinși. Vom evada ca niște învingători. Și vom reuși fiindcă suntem diferiți. E clar?

TOATE Da, domnule!

Se apropie Doctorița.

DOCTORIȚA Domnule colonel, îmi permiți să mă alătur?

SOLDAT Permisie acordată...

Aplaudă toate.

SOLDAT Atențiune! Tovarăși, prima persoană întreagă la minte ni s-a alăturat. Vor urma și altele. Milioane și miliarde – își vor lua cu toții locul în rând, iar rândul își va găsi loc în ei. Și astfel, lumea se va umple de speranță și credință și se va îndrepta spre acea lume pentru care a fost creată. Uraaa!

TOATE Uraaa!

SOLDAT Atențiune! Înainte marș!

Se sting luminile.

DOCTORITA Momentul cel mai potrivit de trecut granița ușor e 1 ianuarie...

Nici n-am văzut măcar vameși – fără îndoială, încă petreceau de Anul Nou. Grănicerii ne-au salutat cum se salută un colonel ONU și ne-au urat călătorie plăcută. În zori, deja străbăteam un teritoriu străin. Cu cât mergeam mai mult spre vest, ne întâlneam cu tot mai multe unități ale beretelor albastre care ne salutau de bun venit. În cele de urmă, ne-am alăturat unei coloane de mașini aparținând beretelor albastre franțuzești și am mers cu ei mai departe spre nord. Cinci zile mai târziu eram la Strasbourg. Nu ne-ar fi lăsat să intrăm în clădirea Parlamentului European, așa că a trebuit să înaintăm o cerere prin poștă. Inșii de acolo sunt foarte exacti, așa că, o lună mai târziu, am primit răspuns. Ne-au scris că nu există o lege privind problema unităților străine de luptă care se alătură voluntar forțelor ONU. Din această cauză nu puteau nici măcar să ne expulzeze. Așa că ne-am trezit în afara legii, dar în inima Europei. Ne-am așezat tabăra în centrul Strasbourgului, în fața catedralei, unde orice om fără de lege își poate afla sanctuarul.

SCENA UNSPREZECE

Șed toate pe jos, descurajate. Se aude vocea puternică, încrezătoare a lui Colonelul.

SOLDAT Drepti!

Se ridică încet în picioare cu toatele.

SOLDAT Atențiune!

Îl ascultă supus.

SOLDAT Tovarăși! Am realizat o mare victorie. Am străbătut mii de kilometri și am ajuns aici. E un lucru valoros și ne dă forța să continuăm. Lucrul cel mai important de pe lume e să stai drept în picioare și să înaintezi spre acea lume minunată pentru care ai fost creat. E clar?

TOATE Da, domnule!

SOLDAT De trei ori ura pentru victorie!

TOATE Uraaa!

SOLDAT Atențiune! Alinierea! Pas alergător! Un-doi, un-doi...

Mărșăluiesc pe un singur rând în jurul lui Colonelul.

SOLDAT Pas de defilare!

Această comandă înseamnă că trebuie să marcheze timpii și își continuă marșul sub bătaia greoaie a bocancilor soldățești.

SOLDAT Un-doi, un-doi... Cu cântec înaintea marș!

Mărșăluiesc cântând.

SOLDAT Mai tare! Mai tare! Drept înainte! La stânga! Un-doi-trei! La stânga, un-doi-trei. Un-doi, un-doi, un-doi-trei...

Comenzile lui Colonelul se rostesc cu voce tot mai stridentă acoperind cântecul, până când, în cele din urmă, se prinde cu mâna de inimă și cade la pământ. Ceilalți aleargă la el și îl ridică. Delirând, Colonelul continuă să strige.

SOLDAT Vom găsi lumea aceea minunată pentru care am fost creați. O vom găsi, chiar dacă nu se află pe acest pământ. Universul e infinit și nimeni n-a fost încă pretutindeni ca să probeze că lumea cea minunată nu există. Un-doi, un-doi, un-doi...

Doctorița îi dă o injecție cu morfină și Colonelul se liniștește. Se sting luminile și se aude vocea doctoriței.

DOCTORITA Colonelul nu avea nicidecum dorința de a se trezi. I-am dat ultima mea fiolă de morfină, dar nu-mi pare rău. Nu-mi mai trebuia morfină. Mă simțeam bine și fără ea. Colonelul m-a învățat cum te poți simți bine fără droguri – stând drept în picioare și mergând mai departe... Și noi am făcut-o. Nu-mi mai amintesc în ce zi și în ce an suntem, dar zilnic, între 10 și 12, facem antrenament și ne păstrăm un bun spirit militar.

EPILOG

Clopoțele Catedralei bat ora zece. Doctorița, în uniformă, comandă tare și ceremonios.

DOCTORIȚA Alinierea! Atențiune! Pas alergător!

Grupul mărșăluiește în pas de defilare. În jurul lor, o mulțime de turiști aplaudă și fac fotografii, dar ele își continuă marșul. Una dintre ele coboară de pe scenă și se mișcă printre spectatori întinzând o beretă albastră cu câțiva bănuți în ea.

Sfârșit